

MEGJELENIK HAVONTA INGYENESEN

Mozsgó

X. évfolyam 6. szám 2020. június

MOZSGÓ KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK INFORMÁCIÓS LAPJA

Elkészült munkák

Június 2. Pünkösd utáni kedd. A közel három hónapja tartó korona-vírus helyzet mellett az élet lassan normalizálódni látszik. Bár a hosszú hétvége után az új fertőzések száma megugrott, az emberek bíznak benne, hogy lassan visszatérhet a megszokott ritmus.

Az önkormányzat, mint már hírül adtuk, továbbra is folyamatosan tette a dolgát. A napi ellátandó feladatok mennyisége és milyensége miatt home office-ban nem lehetett dolgozni. A határidőhöz kötött pályázati elszámolások, megvalósítások és újak beadása összehangolt munkát igényelt a polgármestertől, a képviselőktől és a hivatalban dolgozóktól egyaránt. Ezekon kívül persze folyamatosan rendben kell tartani környezetünket, működtetni kell a vágópontot, etetni kell az állatokat, a mezőgazdasági munkákat el kell végezni...

Összegyűjtöttük a május hónapban elkészült projekteket!

Útburkolatok felújítása

Belterületi utak felújítására már többször adtunk be pályázatot, de nem jártunk sikerrel. Az önkormányzat úgy döntött, hogy saját költségvetése terhére három útszakaszt felújít.

A Pozsonyi utca teljes szakaszában (550 m), az Árpád utca és Kolozsvári utca összekötő szakaszában (250 m) 3 méter szélességben, 6 cm vastagságban mart aszfaltból készült el az új felület.

Fotók: Ken Owen

Fotó: Kántor Éva

Az óvodába vezető út is új burkolatot kapott, ezzel is segítve a közlekedést, a napi ételszállítást.

Új hűtőautó beszerzése

A vágópont egész évben folyamatosan, nagy kapacitással működik, a karácsonyi időszakban nem ritka a napi 8-10 vágás sem. Az eszközök ezért elhasználódnak, pótlásuk elengedhetetlen.

A közfoglalkoztatás keretein belül lehetőségünk nyílt új eszközök beszerzésére. Két darab nagy értékű meleg vizes magasnyomású mosót vásároltunk, melyekkel még jobban tisztán tudjuk tartani és fertőtleníteni a felületeket. Kisebb értékű eszközök beszerzésére is volt lehetőségünk a magasabb minőségű munkavégzéshez.

Szintén a közfoglalkoztatás eszközbeszerzésén vásároltunk egy ÚJ HŰTŐAUTÓT. A régi már oly mértékben elhasználódott, hogy szükséges volt a cseréje.

A beruházás összértéke megközelítette a 15 Millió forintot, mely a Belügyminisztérium segítségével valósult meg.

Közvilágítás átépítése

Mozsgó-Alsóhegyen az E-on munkatársai korszerűsítették a közvilágítást: lámpatesteket helyeztek át, ezeket kompakt fénycsövekre cserélték.

A külső buszmegállóhoz vezető kerékpárút világítását is átnézték a szakemberek és a felújítását elvégezték: kicserélték a kiégett lámpákat. Nagy szükség volt erre is, hiszen az esti órákban sokan használják az utat.

Ezüsthárs tanösvény kibővítése

Látogatható, természetbarát, túrázásra alkalmas helyszín kialakítását, tervezését kezdtük meg az erdő bejárásával.

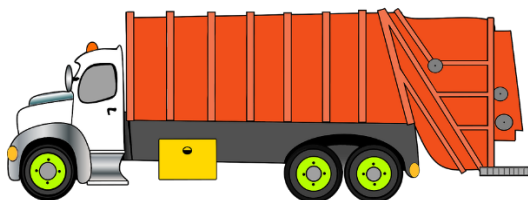
Kovács Zsolt Vilmos
Polgármester

KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓK

LOMTALANÍTÁS 2020

A lomtalanítás az idén sem marad el, erről tájékoztattott bennünket a Kaposvári Hulladékgazdálkodási Nonprofit Kft.

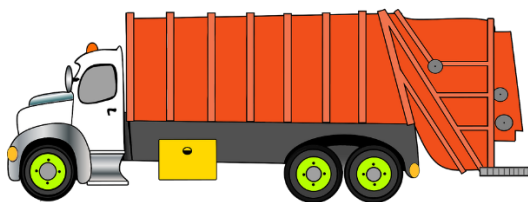
Időpontja: 2020. augusztus 6. csütörtök

Kérjük a T. Lakosságot, hogy a háztartásokban keletkező hulladékot NE dobálják el a község külterületén! Az elektronikus hulladék továbbra sem helyezhető ki, de ezt az iskola környezetvédelmi szakköre minden évben két alkalommal összegyűjti.

Tavalyi évben is időben hírt adtunk a lomtalanításról /május, június és július hónapban is tájékoztattuk Önöket az újság hasábjain keresztül/, most is megteesszük ezt minden hónapban.

Kérjük, hogy az összegyűjtött hulladékot addig a saját ingatlanuk területén tárolják!

KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓK

TEMETŐGONDOK

Az új temetőgondnok Kertész István
Árpád utcai lakos.

Elérhetősége: tel. +36 30 892 0230

Tájékoztatás Vágópont új díjszabása

A BÉRVÁGÁS árai május 11.-én változtak:

- 60 kg alatt egyedsúly esetén:
3.000.- Ft +ÁFA/egyed
- 60 kg feletti egyedsúly esetén:
5.500.- Ft+ÁFA/egyed
- 160 kg feletti egyedsúly esetén:
7.500.- Ft+ÁFA/egyed
- mangalica 11.000.- Ft+ÁFA/egyed

Félsertések értékesítése napi áron:
bruttó 690.-Ft/kg

Rendelés, egyeztetés:

Hétfőtől-szerdáig 8-12 óráig.
Tel.: +36 20 413 1667

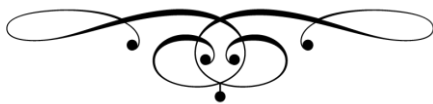

ANYAKÖNYVI HÍREK

HALÁLOZÁS

Horváth Ferenc (Pécs, 1970. 02. 18. an.: Ferencsevics Edit) volt Mozsgó, Mátyás király u. 1. sz. alatti lakos meghalt 2020. április 28. napján.

Nyugodjon békében!

SZÜLETÉS

Óriásként, felhők
közül, félszegen
hajlok rád köszöntőn,
köszöntlek e földön,
pici idegen!

Illyés Gyula

SZIJÁRTÓ HANNA 2020. 05. 10-én 3230 g súllyal és 51 cm hosszal megérkezett /Mozsgó, Mátyás király utca 46./. Szülei Tarlac Vivien és Szijártó Krisztián nagy-nagy öröme.

Szijártó Hanna

TOLLÁR MEDOX GERGŐ 2020. 05. 28-án 3150 g súllyal és 52 cm hosszal megérkezett /Mozsgó, Kassai utca 27/1./. Szülei Boros Bernadett és Tollár Gergő nagy-nagy öröme.

Gratulálunk mindkét családnak!
Kívánunk erőt, egészséget, boldogságot!

PEDAGÓGUSNAPRA

*Egy gyerek, egy tanár, egy toll és egy könyv
meg tudja változtatni a világot.*

Malála Júszaifai

Pedagógusnap alkalmából tisztelettel köszöntünk minden pedagógust!

Mozsgó Község Képviselő-testülete

KÖSZÖNTÉSEK

TISZTELETTEL ÉS SZERETETTEL KÖSZÖNTJÜK AZON 70 ÉV FELETTI MOZSGÓI LAKOSOKAT, AKIK JÚNIUS HÓNAPBAN ÜNNEPLIK SZÜLETÉSNAPJUKAT!

Csizik Mihályné Árpád u.
Fekete István Mátyás k. u.
Janssen Jacoba Catharina Alsóhegy
Kocsis Istvánné Árpád u.
Marosi Lajos Batthyány u.
Módenszieder Istvánné Batthyány u.
Paksi Károlyné Kassai u.
Pap Józsefné Zrínyi u.
Pásztó Sándorné Árpád u.
Takács József Alsóhegy
Viljovác István Mátyás k. u.

Tormási Vykória

Egy tavasz illatú szerelem emléke

Emma szórakozottan simított ki egy ráncot búza-
virág szín szoknyáján. Az anyja azt mondta, ezt a
ruhát csak különleges alkalmakkor viselheti és va-
sárnap a templomban. De nem volt büntudata,
hisz ez a mai valóban egy különleges alkalom volt
a számára. Az öreg tölgyfa tövében ülve nézte az
elé táruló végtelenül zöldellő mezőt. Szeme az
öreg tölgy vastag ágán csüngő hintára siklott,
melytől mosoly suhant végig tiszta porcelán töké-
letes arcán:

Emlékszik a gyermekkorra, mely oly gondta-
lanul suhant végig az időn, akár a reggel első me-
lengető napsugarai a tavasz napjain. Emlékszik,
mikor arany színű haja szélesebben lobogott a hin-
tán. Szoknyája alá kapva a szél, akár egy hőlég-
ballont, úgy duzzasztotta fel. Emlékszik a végte-
len tájon át táncoló kacagásra.

Szorosan zárta össze a szemét, mintha attól
félne, ezek az emlékek csak úgy megszöknek el-
méljéből. Erőszakosan tartotta bent, nem veszhet-
nek el soha:

- Hiszel még a tavaszban Jack? – kérdezi
Emma a mellette heverésző ifjút, aki egy
fűszálat rácsálva bámulta a szintiszta kék
 eget. Azon morfondírozott éppen milyen
különlegesen csodás nap ez. Sehol egy
felhő, és még a szél is kacagtatón csiklan-
dozva suhan el az arca mellett. Emma csi-
lingelő hangjára felfigyelt, de még mindig
nem vette le tekintetét a világoskék tiszta
égbőlről.
- Hogy érted azt, hogy hiszek-e benne? A
tavasz nem egy talány, nem egy miszti-
kum. A tavasz tény – nevet fel kissé érces
hangon.

Emma szerette ezt a hangot. Szerette a fiú kisfiú-
san csengő hangját is, de amióta szépen lassan
férfivá kezd érni, ahogy ércesedik a hangja, úgy
érzi napról-napra jobban szereti őt. Nézi a fiút.
Minden porcikáját igyekszik az emlékezetébe
vésni. A finoman sarjadzó szőke borostáját az áll-
kapcsa körül, a feszes izmokat, melyeket az
utóbbi hónapokban szedett magára, a karcsú dere-
kát, csípője domborulatát. Hanyagul keresztbe ve-
tett lábait a tiszta zöld pázsiton.

- Úgy értem a szerelemben. A tavasz nyúj-
totta ígéretben. A megújulás sóhajában –

- pirul fülíg Emma, de reméli, hogy ezt a fiú
nem veszi észre.

Jack az oldalára gördül és a lányt figyeli. Ahogy
aranszőke hullámos haja a vállára omlik, akár a
legdrágább zuhatag. Ahogy a ruha feszül a mel-
lén, körbe fonja tökéletes porcelán színű testét.

- Hiszek a tavaszban – mosolyodik el azzal
a kisfiús vigyorával, amelyet a borosta se
tud elrejteni és amibe időtlen időekkel ez-
előtt Emma beleszeretett
- Emlékszel az ígéretedre? – kérdezte
Emma, s mogyoróbarna szemét mélyen a
fiú tekintetébe fúrta.

Kezében sárga gyermekláncfű csokor táncolt,
melyből éppen csodás koszorút font magának.

- Azt ígértem, hogy örökké szeretni foglak.
Halálom napjáig.

Emma lesütött szemmel bámulta a keze között ke-
ringő virágok halmazát. Szeme sarkából látta,
hogy a fiú megmozdul, s közelebb hajol hozzá.
Tűzforró lehelete borzongatta az arcát, ahogy lágy
csókot nyomott az arcára.

Emma szemében még mindig kétely tükröződött,
amit Jack azonnal észrevett.

- Ha akarod, örök időkre a világba suttogom
a vallomásom – mondja, s felpattan egy
kövel a kezében.

Az öreg tölgyfánál állva karcogatja vallomását a
törzsébe. Emma könnyes szemmel figyeli őt. Mi-
kor a fiú végzett, odalépett hozzá és felhúzta ma-
gához. Kisimított egy arany tincset az arcából,
hogy láthassa gyönyörűen csillogó szemét. Nem
szólt, csak lágy csókot lehelt a lány ajkára, mely-
ben benne cikázott a világ összes vallomása. Vo-
nakodva ugyan, de eltávolodott Emma mézédés
ajkaitól. Terepszínű sapkáját a fejére húzta, s elin-
dult lefelé a mezőn. Katona bakancsa mély nyo-
mott hagyott a tavasz friss harmatcseppjeiben áz-
tatott tájon. Emma csak bámulta a fiút, ahogy tá-
volodott tőle. Az ígéretet, melyet a fiú tett neki
örök időkre őrzni az öreg tölgyfa. S ott a nárcisz il-
latú valóságban Emma örökre emlékeibe véste
Jack távolodó alakját. A fiú tartotta a szavát. Sze-
rette Emmát... Halála napjáig.

Elkészülő gondolatok

Vártam a tavaszt, de inkább őszi idő lett, a virágok óvatosan, félve bontogatják a szirmaikat, ők sem tudják eldönteni, merjenek-e hinni abban, hogy eljött az ő idejük.

Minden késik, az enyhe tél ellenére legalább két héttel elcsúszott a kert ébredése. A rózsák tavaly ilyenkor már teljes díszben voltak, idén csak most kezdik feltárni szépségüket. Számomra a tavasz, és a nyár eleje volt mindig a legszebb, olyan, mintha a tündérek világa kicsit elfoglalná a földet, apró csodákkal kényeztetve szemünket és lelkünket. Lassan itt a nyár, pedig még igazi, vidám tavasz sem volt. Ez az év úgy el fog rohanni, mint egy előadás rövid szünete. Visszanézve, talán úgy tűnik majd, mintha az élet tett volna egy kis felesleges kitérőt: belekezdett valamibe, amihez később már nem volt kedve, és gyorsan letudta az egészet... Talán tudunk lassítani rajta, hogy megélhessük az időt, ami jut nekünk, olyan rövidke az emberi élet, ne hagyjuk kicsúszni a kezeink közül! Élünk, örülünk a napfénynek, a nyíló virágnak, a jó szónak, ne feledjük el soha, hogy csak az igazán a miénk, amit érzünk! A tárgyakat csak használjuk, a házban csak lakunk, de amit érzünk, amit gondolunk, az vagyunk mi magunk. A hitünkkel, a vágyainkkal, az álmainkkal. Merjünk álmodni, ha nem is valósul meg, merjünk hinni, ha ezerszer csalódunk is, és vágyjunk a jobbra, de tegyünk is érte. Ha kicsiben, hát kicsiben. Ha csak egyetlen szál virággal is, amit mi magunk ültetünk el, már szebbé tesszük a világot. Nem másnak, nem kifelé, tüntetve, csak csendesesen, gondoskodón, hittel.

Az úton...

*Ha mozdulna a lélek, de nehéz a sors,
Hajtsd le bús fejed, míg lazul a gond.
Aztán emeld arcod a szikrázó nap felé,
Érezd sugarát, lágy, simogató melegét.
Indulj, vidd magaddal súlyos terhedet,
Kérj erőt cipelni, ha letenned nem lehet.
Tanulj meg hinni, és elfogadni, ami jön,
Ne lássák: szemedből kicsordul a könny.
Haladj végig az úton, mit reád mért a sors,
Légy bár apró porszem, de erős, mint a bors.*

Higgyünk a jelenben, a jövőben, abban, hogy rajtunk is múlik. Merjünk makacsak, dacosak lenni, és küzdeni ha kell; de tudjuk méltósággal vinni, ami reánk mérettetett. Ha egy úton nincs tovább, keressük meg, merre tudunk haladni, talán valami teljesen új dolog felé akar terelni minket a sors, csak nem vesszük észre. Aki alkalmazkodik, az keres célt, aki nem, megreked, és a hiábavalóság mozdíthatatlan köveivel küzd végeláthatatlanul.

Az élet folyamatos változás, a búza megfog, megszületik, felnő és termést hoz. A termés célja néha az, hogy elvesse, és új növény fakadjon belőle, de néha kemény kövek őrlik lisztté, hogy tüzes kemencében kenyérré változzon. Melyik út az értékesebb? Az egyik tovább él, sokasodik, a másik pedig életet ad. Régen a kenyeret *életnek* is nevezték. Minden út értékes lehet, ha elfogadjuk, és képességeinkkel élve kihasználjuk a lehetőségeinket. Higgyünk abban, hogy van célja az életünknek, ha még nem is találtunk rá. Azt mondják, az ember hétévente megújul. Keressük magunkban az új embert, a jobbat, az értékesebbet. Keressük az utunkat az életben, az utat, amin járva többé válunk. Én rátaláltam. Kései pályaválasztás, de végre arra tartok, amerre eredetileg kellett volna. Talán meg kellett érnem, hogy rátalálhassak. Talán lesz még időm leírni mindent, amit szeretnék, a sok mesét a fejemből, a lelkemből. Egy esélyt kaptam az élettől, nem ajándékba, soha semmit nem kaptam csak úgy, mindig mindenért meg kellett küzdenem, még az életben maradásért is. Néha olyan könnyű lett volna feladni... de úgy neveltek, hogy nem lehet, az ember nem adhatja fel a harcait, amíg még küzdeni képes. Mindenkinek köszönöm szépen, aki támogat ebben!

Elnézést kérek, hogy nem "virágoztam", de most valahogy nem jöttek a gondolataimba a könnyed szavak, hamisat pedig nem akartam írni. Tele a fejem gondolatokkal. Olvastam egy cikket, ami ráült a lelkemre, született belőle egy regény és egy novella. Utóbbi egy pályázat előválogatóján már átment. Nem szép. Túl nyers, túl durva. Talán nem is teszem majd közzé, csak (ha beválogatják), az antológiában fog megjelenni. Azt mondják, egy író ezer életet élhet, de azt elfelejtik, hogy ugyanannyit halhat is. Jövő hónapban reményeim szerint vidámabb írással jövök.

Köszönöm a türelmet, és a figyelmet.

Tamasics Jánosné Rigó Tünde

HA MAJD EGYSZER VÉGET ÉR....

Egy kicsit belefáradtunk, meguntuk, elégünk lett az utóbbi hetekből, hónapokból. Új korszak kezdődik. Még nem tudjuk, hogy milyen lesz, azt sem, mi változik meg az életünkben, de biztosan más lesz. Legalábbis reménykedünk, mert az eddigi életünk elfáradt, kiégett. Az élet könyve új fejezetet nyitott, nekem, nekünk, a családuknak mindenképpen. Örülünk kell, hogy van lehetőségünk felépíteni egy jobb, szebb, más világot. Mert én optimista vagyok, anélkül nem megy.

Egy hétig nálam volt a nagyobbik unokám, kicsit ki akart szakadni az otthoni környezetből. Engem nagyon feltöltött, bár voltak érdekes szituációk az online tanulással. /Nem irigylem azokat a szülőket, akik otthonról dolgoznak, és még a gyerekekkel is le kell ülni. Mert le kell ülni!/
 Nem mostanában volt, amikor én iskolába jártam, ezáltal nem is tudtam csípőből tolni a matek, kémia esetleg angol megoldásokat. Néha óráig ültünk a laptop előtt, hát volt ott minden, csak épp nyugodt légkör nem, mármint a gyermek részéről. /Már bocsánat, de nem igazán értem, hogy egy tanár simán átküldi este ötkor a feladatot, amely négy-öt oldal és másnap reggel nyolcra kéri./ Persze nincs online óra (tisztelet a kivételnek), hogy a gyerekek el legyen magyarázva és megértse. De most jön a kivétel, mert angoltól igenis volt online óra, sőt alkalmazkodva a gyerek igényeihez és az idejéhez. Ugyan nem mindenki vett részt benne, mert kilenc óra az korán volt egyeseknek, de én is élveztem. Érthetően el lett magyarázva, és a gyerek is kérdezhetett, ha valamit nem értett. - Őszintén mondom, nem irigylem őket.

Kémiából már kaptam én is két ötöst, hát ez is valami. Rájöttem, hogy fogalmam sincs a függvényekről, sőt az öt évig tanult angolom is eléggé megkopott. Azt szűrtem le ebből az egy hétből, hogy igenis kell az agyunknak az efféle kihívás, jó, ha néha olyannal is kell foglalkozni, amit már elfelejtettünk. Visszahozta a gyermekkoromat és az ifjúságomat. Nagyjából így teltek a tanulós napjaink, de most már készülünk a ballagásra. Mert igen, végre lesz ballagás, el tudnak búcsúzni a társaiktól és tanáraiktól. Nem mellékesen végre összejön a család is, bár egy kicsit még mindig félve, de együtt leszünk. Véget ér

majd a tanév, az online tanítás, a home office és a vírus is remélhetőleg elfárad.

B.A.

Május 11. A részletes elemzés azt mutatja, a halálesetek általában krónikus megbetegedésekhez, több betegségben szenvedőkhöz kötődnek, és jellemzően idősök haltak meg. 421 halottból:

- 198-an 80 év feletti
- 177-en 65-79 évesek
- 20-an 60-64 évesek
- 15-en 50-59 évesek
- 8-an 40-49 évesek
- 3-an 30-39 évesek voltak. A járvány alatt 67 főt, 19 évnél fiatalabb beteget, regisztráltak, többen már meggyógyultak. Halálozás nem volt közöttük.
- Június 2-től látogathatók az iskolák, de továbbra is marad a digitális oktatás.
- Kinyitottak az óvodák és bölcsődék.
- 2020. június 1-től lehetővé válik az egészségügyi ellátások további bővítése, szakrendelésekre bejelentkezés alapján már lehet menni.
- Az idősök vásárlási időszáma megmaradt.
- Kinyitottak az éttermek, lehet 200 főig családi rendezvényt tartani jún. 15-től.
- Korlátozások nélkül átkelhetnek a magyar-szlovén határon, az osztrák-magyar, a szerb és szlovák határon, ezen államok állampolgárai.

Június 4. Újabb 23 magyar állampolgárnál mutatták ki az új koronavírus-fertőzést (COVID-19), ezzel 3954 főre nőtt a hazánkban beazonosított fertőzöttek száma. Elhunyt 5 idős, krónikus beteg. Ezzel 539 főre emelkedett az elhunytak száma, 2205-en pedig már meggyógyultak. Az aktív fertőzöttek száma 1210 fő.

Június 7. Világszerte 6 896 179 ember fertőződött meg a koronavírus-járványban, a halálos áldozatok száma 399 785, a gyógyultaké pedig 3 087 315 a baltimore-i Johns Hopkins Egyetem összesítése szerint.

Az elhivatottság kanyargós útja

Május 28-a van csütörtök délután, ez már a harmadik egyeztetett időpont, amikor végre találkozunk Németh Antal Ferenc atyával. Kedvesen mosolyogva fogad Szentlászlón a paplakban.

Beszélgetésünket a halasztás okaival kezdjük. Antal atya kérdésére örömmel válaszolja, hogy már végre lesz mise Mozsgón is, Pünkösdkor. Először a bizakodásnak ad hangot, csak aztán tekint vissza:

- Nagyon sajnáltam, hogy nem voltak nyitva a templomok, és nem lehetett nyilvánosan misézni. Mi baj lett volna, ha a falusi ember eljön misére. Valamikor a betegségek, bajok idején teltek meg a templomok. Az ember, ott mindig gyógyításra és üdvösségre lelt. Csodák is történtek, Isten megállította a járványokat. A nagy bajok idejében jöttünk össze igazán imádkozni. És most ez maradt el. Bezárták a templomokat.

Lehet, hogy nem kellett volna bezárni a kapukat?

- Lehet. Azért érthető, mert Olaszországban igen elhatalmasodott a járvány. Több mint 100 pap meghalt. Mentek a betegekhez, sokan megfertőződtek.

A papság a veszélyeztetett korcsoportba tartozik.

- A mi püspökeink is valószínűleg ez miatt döntöttek így. Pedig, talán azt is elérhettük volna, hogy még azok is jönnek, akik idáig nem. A félelem annyira beivódott az emberekbe, hogy most már szabad, de még nem mernek indulni. Most viszont, nem bűn, ha valaki nem jön el a vasárnapi szentmise.

Akkor így nem is lesznek többen a templomokban?

- Ha végre megszűnik az egész helyzet, akkor sem. Nagyobb csapás kell az embernek, hogy észhez térjen.

Még ennél is nagyobb?

- Úgy tűnik. Ne adja, a Jó Isten, hogy még nagyobb tragédia legyen ezzel a vírussal kapcsolatban és úgy teljenek meg a templomok, ne adja az Isten. Erre mondják azt, hogy a zuhanó repülőben nincs hitetlen ember. Na de könyörgöm, ne csak akkor imádkozunk!

Legalább néha vessünk keresztet?

- A keresztvetés az külön megérne egy misét. Az már egyértelmű hitvallás. Ha én nyilvánosan keresztet vetek, megvallom a hitemet. Mindenki tudja körülöttem, hogy én római katolikus keresztény ember vagyok. Nem minden ember mer nyilvánosan keresztet vetni.

Régen, amikor elment az ember a templom előtt, a feszület előtt vagy megszólalt a harang, keresztet vetett.

Annak idején, azt mondta a mi bíborosunk, Mindszenty bíboros: „Ha van egymillió imádkozó magyar, akkor nem félek a holnaptól, nem félttem a nemzetet.” De ki merem jelenteni, hogy határainkon belül már nincs 1 millió imádkozó, de ha a 15 millió magyart tekintjük, akkor még megvan. Szerencsére.

Miért gondolja ezt?

- A nyugati ember hitetlen lett, mert a mammul imádata, a jólét tönkre tette a hitüket. Keleten még vannak olyan szegény emberek, akik még a mindennapi kenyérért imádkoznak, mint a mi őseink. Istenre bízzák a termést, magukat, meg a családot. Napról napra. Dédszüleink, nagyszüleink idején más világ volt, a családok jobban összetartottak. Volt a családokban közös imádság. Most már sajnos nincs.

Ön szerint mit lehet tenni?

- 103 éve Fatimába is megmondta a Szűz Anya, imádkozzátok a rózsafüzért, mert baj lesz. Imádkozzatok, hogy béke legyen. Akár a II. világháborút is elkerülhettük volna, ha imádkozunk. Nem vették komolyan a fatimai figyelmeztetést. Most is csak azt mondja a Szűzanya, a világ számtalan pontján megjelenve, hogy imádkozzatok, mert különben baj lesz.

Volt jelenés Ön szerint a vírus előtt?

- Hogyne, Medjugorje-ben rendszeresen üzen a Szűzanya. Aki oda elmegy, az hívő emberként tér vissza. Nekem is volt szerencsém már hatszor ott lenni. Ott gyóntatni egészen más, mint itthon. Bizony telesírják a zsebkendőket, míg meggyónnak az emberek. Érzik a bűnnek a súlyát. Igazi, komoly megtérések vannak. Egyháziilag nincs elismerve, de termi a hit gyümölcseit. Turistaként, közömbösen mennek oda, visszafelé meg azért sírnak, milyen nagy kegyelmeket kaptak.

Nem volt szerencsém ott járni, de hiszem, hogy vannak a világon ilyen helyek, különösen magas rezgéssel áldva.

- Érezni, hogy össze ér az ég a földdel. Megtapasztalja az ember az élő hitet. A béke királynőjének mondja magát a Szűzanya, és békét akar. Sajnos nem lesz béke hit és imádság nélkül.

Azt látjuk, hogy nincsen béke.

- Csak az imádság az, ami a békét meghozza. Milyen jó lenne, ha Mozsgón is lenne egy Rózsafüzér társulat, hogyha imádkoznák azt a rózsafüzért nap, mint nap... Sajnos már az idős emberek sem tudják ezt.

Ha már az idősök sem teszik, akkor kinek kell felvállalni?

- Az édesanyáknak nagyon fontos a szerepe. Imádkozzanak a családjukért és a gyermekeikért. Nekik kellene a hit motorjának lennie. Mert azért az asszonyok közelebb vannak a természetfelettihez. A szülés, a születés is természetfeletti folyamat. Egy embernek életet adni, Isten nélkül elképzelhetetlen. Ott kell, hogy legyen benne az Isten.

Ez mindenképpen felsőbbrendű dolog, így van.

- Az egy csoda.

Szerencsém volt öt alkalommal megélni ezt a csodát.

- Akkor azt is át kell élnie édesanyaként, hogy felelős is vagyok azért a gyermekért. Nem csak a testéért, a lelkéért, a hitéért, az öröklétéért, a boldogságáért. Erre tanúság Szent Mónika élete, ahogy imádkozott gyermeke megtéréseért, és végül fia az egyik legnagyobb szent lett, Szent Ágoston.

Az lenne a megoldás, hogy nem csak megkeresztöltetem a gyereket, hanem a vallásos nevelésére is odafigyelek. Nem úgy, hogy elküldöm hittanórára, hanem a családban beszélek az Istenről, beszélek az Istennel való tapasztalatomról, imádkozom a gyerekemmel. Nem a hittanórán kellene megtanítani a gyerekeket imádkozni.

Hát nem. Úgy véli, hogy visszafordíthatatlan ez a folyamat?

- Ha esélyt sem adunk az Istennek, hogy segítsen? Mivel a szabad akaratunkat tiszteletben tartja, ha nem kérjük a segítségét, nem fog segíteni. Viszont van a másik hatalom, az ördögi, a romlás, a pusztulás, az viszont működik ezerral.

Ha akarom, ha nem.

- Sőt amikor hitre tér az ember és elkezd imádkozni, akkor támad a legjobban a gonosz.

Hogy kétségeink ébredjenek?

- Igen.

Ön hogy került a papi pályára?

Ez egy hosszú folyamat volt nálam. Én zalai gyerek vagyok, Zalavégen laktam. A községnek volt egy nagyon tündéri vallásos, szent ember plébánosa, ő szólított meg engem. Ministráltam rendszeresen nála, sőt járt hozzánk. Jött ebédre, vasárnaponként. Jó barátságban volt az egész családdal. Többször is megszólított: nincs-e kedvem papnak lenni. Hát, mondom nincs, mert a papok igen egyedül vannak. „Na, már ne-hogy azt hidd. Nem vagyok én egyedül. Hát itt van velem az Isten, nem érek rá unatkozni, mindig van valami tennivalóm. Imádkozni valakiért vagy valamiért. De boldog vagyok, mert evvel telnek a napjaim.” Sokáig élt bennem ez a hívás, de ellenálltam. Amikor a továbbtanulásról kellett döntenem, nem akartam gimnáziumba menni. Szakmunkásképzőbe mentem. Lakatos lettem, és szakmába dolgoztam elég sokat. Volt egy nagyon jó barátom, aki rábeszélte, hogy érettségizzunk le. Később ebben is az Isten ujját láttam, mert érettségi nélkül nem lehet papnak jelentkezni. Akkoriban rendszeresen megvettem az Új Embert, abban benne volt, hogy indul Veszprém-ben a szeminárium, pótfelvétel lesz augusztus 1-én. Nagyon megdöbbsentem, az a születésnapom, úgy gondoltam ezt nekem írták. Veszteni valóm nem volt. Elmentem, egyedüli jelentkező voltam a pótfelvételin. Ráadásul a felvételi bizottságban ott volt egy atya, aki nagyon jól ismerte az én öreg plébánosomat. Azt mondta: „Hátha te a Barna atya tanítványa voltál, akkor én tőled nem kérdezek semmit, te alkalmas vagy.” Fölvettek. 34 évesen kezdtem a szemináriumot. Én voltam a legidősebb ott, ezért tőlem többet is vártak. Már más szemmel láttam, több minden hiányosságot észre is vettem és túl sokat jártam a rektorhoz a véleményemmel. Ezt megunták és két év után simán kirúgtak. Abban a nyárban volt egy újabb élményem, - persze minden összefügg mindennel. A Máriás papi mozgalomnak az alapítója, akit a Szűzanya ezzel megbízott, Goobi atya, Szombathelyen két napon keresztül cönakulumot tartott, ahová én elutaztam. Az első nap civileknek, híveknek, második nap papoknak. Mit ad Isten, az én szemináriumi prefektusom volt a tolmácsa. Rajta keresztül kértem Goobi atyát, hogy jöhetnék-e a következő napra is, mint bukott kispap. Úgy örült nekem: „Gyere, csak gyere, ha a Szűzanya akarja, akkor úgy is pap leszel.” Így a második

napot is végig imádkoztam, végig elmélkedtem, akkor gondoltam, hogy nem adom fel a tanulmányaimat. Levelezőn folytattam a teológiát, beszéltem az érsekkel, azt mondta, ha meglesz a diplomám, akkor fölszentel. Meg lett a diploma, amivel Várpalotára kerültem szárazkáplánnak. Károly atya mellett voltam 3 évig. Hitoktatást vállaltam, besegítettem a liturgiába, meg a plébániai munkába, és gyakorlatot szereztem. Sajnos a rektor ott is keresztbe tett, és nem egyezett bele, hogy fölszenteljen az érsek. Át kellett jelentkezsek másik egyházmegyébe, a Pécsi Egyházmegyéhez. Nagyon hálás vagyok Mayer püspök úrnak, mert azt mondta, hogy szükség van rám. Plébánia igazgatónak nevezett ki Baranya-szentgyörgyre, 1 évet ott laktam, utána átköltöztem Gödrére 4 évre, utána került szóba a fölszentelésem. A Püspök úr úgy gondolta, hogy állandó diakónusnak szentöl. Én nem akartam az lenni. Köszönöm szépen, akkor nem kérem a szentelést, vagy pap leszek, vagy akkor maradok civil. Aztán ott hagytam. Dicsértessék a Jézus Krisztus! Fél év múlva hívott, hogy ha tényleg pap akarok lenni, akkor készüljek, karácsony előtt fölszentel. Megküzdöttem a papságomért. Próbára voltam téve, többszörösen. 2006-ban végül is célba értem. Nyáron diakónussá lettem, decemberben, advent 3. vasárnapján meg volt a papszentelés. Még fél évet ott voltam Gödrén. Nekem kellett ellátni, frissen szentelt papként, az egész körzetet. Ezután két évig voltam káplán Bikalba. Majd Újpetre következett, ott már plébánosként 3 évet szolgáltam, majd Zombára kerültem, és még 2 év Dombóváron. Ott nem éreztem magam túl jól, a lakhatás miatt. Onnét kerültem ide. Ez sem plébánia, de legalább paplak. Küzdelmes és görbe útjaim voltak, de a Jó Isten mindig velem volt. Mindig jót hozott ki abból is, ami nekem rossz volt. Először ugye én húztam, mert nem jelentkeztem a papságra, még nem értem meg rá. Gondoltam, hátha megtalálom az igazit, hátha másképp leszek boldog, hátha megházasodok. Amikor meg jelentkeztem, a Jó Isten koppintott a fejemre. Eddig te értél rá, most akkor én teszek próbára. Nekem 12 év kellett a papsághoz, másnak csak 6. De örülök neki, mert tényleg ajándék volt minden nap. Nem próbatételnek éreztem, hanem feladatnak.

A kanyargós életút megismerése után már értem elhivatottságát.

- Valódi próbatétel volt, nagy örömmel, felejtethetetlen élményekkel. Sok mindent megtapasztalhattam a gyermeki kitárlkozástól elkezdve, a felnőttkori megtérésig. Igyekeztem az embereket nem csak az értelmükkel megragadni, hanem a jó példával előttük járni, mert az többet tanít, mint a katedra. Ám, még nagyon sokat kell imádkozni, a szentmisénket felajánlani, ugyanis a szentmise az a végtelen örök áldozat, amelyben Jézus jelenik meg a jelenben. Amíg ezt föl tudom ajánlani napról napra a családokért, akkor azért a Jó Isten nyitogassa majd az útjukat és szívüket. A Jó Istennek kellenek emberek, akiken keresztül tud cselekedni. Kellenek imádságos emberek, lelkipásztorok, püspökök, apostolok. Minden szülő, aki vallásosan neveli gyermekeit, az a családjának apostola. Nagy szavak ezek, de ha belegondolunk akkor így kell lennie.

Horváth Bernadette

GYŐRI SÁNDOR

PÜNKÖSD

Hétvégén pünkösöd, egy furcsa pünkösöd: a Pünkösdből, ami idén jut, az-az emlék.

Megérkeznek Gyimesfelsőlokra. Két autóval, a társaság nagy része két busszal. A falu közepén ott a falu népe, fogadják az anyaországbelieket. Mindenkinek jut szállás. Szerencsájuk van (vagy tán nem is csak szerencse), az állatorvosnő lányaival és ő a kisebbik fiával egy szállásra kerülnek, együtt tették meg a majd ezer kilométert, két autóval.

Este páran a plébánosnál vendégeskednek. A csángók, egész napi gyaloglás után már lepihentek a templomban. A pap hosszú évek munkájával létrehozott egy magyar iskolát. Borozgatnak, mesél a pap, szerényen az iskoláról. Félretéve a szerénységet.

- Arra vagyok büszke, hogy a korábban elrománosodott csángó diákom, aki alig tudott magyarul, három év után, az évvárón tiszta magyarsággal szavalta: „Hazádnak rendületlenül...” Még egy koccintás, azután megy mindenki a szállásra, holnap délre Csíksomlyón kell lenni.

Hajnal három óra, ébredni kell. Vagy 35 kilométer Csíksomlyó. Megindul a keresztalja a faluból Csíksomlyó felé. Az utcákból jönnek sorban az elszállásoltak, a templomból az éjszakázó csángók, előkerül a nagy zászló, (három rúddal tartják a legények). A hagyományműhelyes kis selyemzászló is előkerül, ráhímezve Mária. Mint a műhely egyik „örege”, viszi a zászlót.

A falu végén ortodox templom a Pópa meghúzatja a harangokat, kijön az út szélére és a maga módján megáldja a menetet. Megférnek a különböző vallások egymás mellett, sőt tisztelik egymást.

- Kisfiam, nekem ez a zászló éppen elég, hozd a borom meg a szendvicseim.

Erdőbe ér a menet, meredek szurdokba. A székely legények egy perc alatt szétszedik a zászlót, hárman viszik a három rudat, egy a feltekert zászlót. Újra országút, könnyebb az út. A falvakba érve majd minden ház előtt ott a kanna víz, poharak, egy kínáló kedves szó.

Nyolc óra felé – félúton – egy füves dombon pihenő, reggeli. Előkerül szalonna, szalámi, kenyér, hagyma, saláta. Kinek mi van, kiteszi, ki mit megkíván, elveszi.

Reggeli után erőre kap a keresztalja (pár száz ember). A több évtizede zarándoklók ismernek minden éneket, aki csak pár éve vagy először van búcsúban, a csángó asszonyoktól kap énekes füzetet.

- Anya, én nem tudom cipelni már a zsákom.

A fiú átveszi.

- Én sem bírom már, szól a másik.

A fiú vállán már három hátizsák, de viszi rendületlenül. Az öreg is már átadta a zászlót egy fiatalabbnak.

A hegy – nyeregbe végre lehet pihenni egy kicsit, azután kezdődik a mise. Félmillió ember hallgatja. A csángó mise a kis templomban van, délután oda már csak pár százan mennek. Egy máramarosi plébános tartja a szentbeszédet. Lopva körülnézek, nemcsak az én szemem könnyes. Mise után szétszéledünk a templomkertben.

- Jé, ott egy ismerős Pestről.

- Ki vele azaz öregasszony?

- Az János Ilona néni, akit mondtak már szentasszonynak, javas asszonynak, boszorkánynak - mondja egy másik ismerős. Az öregasszony fogja az ismerős menyecske kezét, valamit halkán mormol – inkább csak magában -, a fiatalasszonynak meg ömlik a könnye. Én még így hangtalanul, ennyire sírni senkit nem láttam, de így megkönnyebbülni sem. Utána megtörülte a szemét, és szinte felszállt a templomkert fölé.

Este nyolc körül már nagyon fáradt az ember. A nagytemplomban lehet imádkozni, csendben a padra borulni, hiszen másnap korán reggel újra a nyeregben kell várni a napkeltét.

A fal mellett meglátok egy látszólag gazdátlan csergét. Erős a kísértés, lefekszem rá. Nem tudom mennyi idő múlva, halk beszédre ébredek.

- Nézze bátyám, valaki ráfeküdt a csergémre.

- Hagyjad lányom, ki tudja milyen messziről jött az öreg, hadd pihenjen, ülj be, borulj a padra!

Reggel (még sötétben), a stáció meredek oldalán, a kitapogatott lábnyomokon /mert különben lecsúszik az ember/, román asszonyok csoportja megy előttünk, a maguk nyelvén imádkoznak a stáció keresztjei előtt. Betűzik a magyar írást: „Keresztviselő Krisztusom tanítsd meg székely népemet, Hogy nagy lélekkel, hordozza keresztjét.” A különböző népességű, vallású egyszerű emberek, mindig megférték egymással. Még gyertyafénynél a Szalvator kápolnában az oltár körüljárása – térden -, nem tudja az ember mi viszi, a lába nem. Vagy tán a mai világban nem meri bevallani, hogy más is van, mint a látható, mérhető világ.

Hajnaltól a hegyenyeregben felkel a nap, az ég megnyílik egy kis időre.

A reggeli mise után visszaindul a 10-12 fős kis eggyé kovácsolódott társaság a másik pár százal együtt.

Félúton a szokott pihenő.

- Sanyi bácsi! Jóska bácsi azt mondta, jönnek értünk a buszok, mert délután fogadás lesz nekünk Felsőlokon, és vissza kell érnünk, de mi vissza akarunk menni gyalog.

- Mondjátok Jóska bácsinak: tavaly a cipőm okán nem tudtam visszamenni, most visszamegyek, de szükségem van rátok.

Pihenő végén.

- Sanyi bácsi, elmentek a buszok, induljunk, még 10 kilométer.

A társaságban van egy derék menyecske, dereka az bőven van. Szuszog, nehezen bírja a dombokat, de lelkes. Az öregnek is egyre inkább felmondják a szolgálatot a lábai. A többiek átvették minden holmijukat, a horhókon átsegítik őket, tempóban alkalmazkodnak a két gyengéhez. A felesleges energiájukat fényképezéssel, dallal kötik le. Nekik van mit lekötönni, az öreg meg a természetes menyecske a maradék erejét összeszedve tart velük. Beérnek a templomhoz.

- Hol voltak? Már vége a fogadásnak.

- Mi meg együtt jöttünk vissza!

2020 Pünkösdi hava

Ami a történelem könyvekből kimaradt...

Ígértem az első világégés magyar részvételéről írok. Rövidre fogom, mert így is késésben vagyok, mivel a márciusi számból helyhiány miatt kimaradtam, így a trianoni békeszerződés története egy hónappal csúszik az évfordulóhoz, és tulajdonképpen az ezt megelőző tanácskoztársaság „dicsőséges” évfordulója is pár hónapot. Azt hiszem, száz év távlatából pár hónap nem számít. Ez csak kis bevezető volt.

Magyarország – mint Mátyás óta nem szuverén állam – az Osztrák-Magyar Monarchia tagjaként lép be a háborúba, mint külpolitikájában sem független állam. A múltkoriban írtam az Olasz fronton való meghatározó részvételről. Több mint egy év alatt, mióta ez a sorozat íródik, nyilvánvalóvá vált, hogy a hadviselésben a tüzéség, (lévén míg ki nem öregedtem belőle, tartalékos tüzerhadnagy voltam), a másik hobbim a könnyűlovasság – ha úgy tetszik a XVII. sz-tól: huszárság – mivel a „lóság (jószág)” minden magyarral születik.

A következő szakaszt a Magyar Királyi Zalaegerszegi 6. Huszárezrednek szánom.

A huszárezred alakulása, az 1880-as években történt, 85-ben kezdődött, majd 87-ben bővítették. 1894-ben újabb bővítés történt. A végső állapot 1912-13-ra alakult ki. Ez mindig nagyobb laktanya, lóistálló, lovarda bővítést is jelent. Ez jól mutatja a világégésre való készülődést a két évtizednél is hosszabb folyamatot. („Minden politizálás nélkül.” Az elmúlt fél évszázadban soron kívül amerikai állampolgárságot kapott bárhonnan származó, ha belépett az amerikai hadseregbe. Ettől kezdve Vietnámtól Koreáig, Afganisztánig stb bevethető volt. A frissen amerikai állampolgárrá lett ázsiaiak, az afrikaiak túlélése hetekben, hónapokban volt mérhető. A túlélő kevés veterán, évtizedek óta probléma az Egyesült Államok kormányának. Térjünk vissza Európára: a német állam jövedelmének nagyobb százalékat költi fegyverkezésre, mint a második világégés előtt, s vajon mire kell a sok migráns? Bár tartok tőle, hogy nem mennek velük annyira, mint egykor a Magyar huszárral.) Ezzel vissza is térünk az első háborús huszárokhoz.

A zalaegerszegieket citálom tovább, mivel az 1912-es haderőreform keretén belül a valamikori 3. lovasdandár parancsnokság Pécsről Zalaegerszegre települt át, így szűkebb hazánk huszár történelméről is írok.

Nézzük milyen volt a huszár laktanya élet. A helyiségek berendezését az 1879. évi XXXVI. törvény szabályozza. (Mivel a sorozat címe: „Ami a történelemkönyvből kimaradt” tekintünk bele. Idézőjelek, kihagyás, jelölés nélkül írom.) Minden huszár számára 1 ágy, két huszárnak 1 kettős ruhafogas, 1 kenyérpalc, nyolc huszárra 1 asztal, 2 pad. 20 huszárra 1 olajlámpás. 10 huszárra egy csöbör ivóvíznek, 1 szemetesláda, 1 vonóvas (kályhához), 1 széntároló, 1 vasfogas kardok, pisztolyok felaggatására. 1 tömött szalmazsák, 1 fejevágó, 2 lepedő, 1 nyári, 1 téli pokróc. Minden alosztálynak 2 favágó fejsze, fűrész, fűrészbak. Minden 20 huszárra 1 mosdókészülék. A szabályzat rendelkezik még a tantermek, folyosók, stb. felszereléséről is. (A mai elvetemült bűnözők, akik milliós kártérítéseket követelnek, mit szólnának, ha így lennének elhelyezve, mint a Monarchia legütőképesebb, leghősiesebb huszárai, akik életüket áldozták a hazáért és nem passzióból vagy nyereségvágyból öltek, hanem a háború okán. A huszárvirtushoz tartozott az is, hogy a szablya fokélével az ellenfél kezét vágva tették harcképtelenné rövidebb-hosszabb időre, esetleg örökre, de kerülték, hogy megöljék.)

A kiképzéseknek fontos eleme volt az alaki kiképzés. A ló nagyon „muzikális”. Szemtanúi lehetünk cirkuszi alkalmazásuknál, de világhálón elérhető lovas katonai felvételek sora, ahol ütemre lépnek a lovak. A huszárnak és lovának is kellett ismerni a kürtjeleket. Ez többek közt akkor volt hasznos, ha visszavonuláskor a gazdátlan, vagy nyakában sörényébe kapaszkodó sebesült huszárral a hátán viszsza ment a ló a hadállásba.

Kicsit könnyebb vizekre evezve. Fekete István regényeiben (novella gyűjteményeiben) is találkozunk huszárlóval: Fergeteggel. Két elbeszélés is szól róla. Békeidőben a tartalékosok betanított lovaikat gazdákhhoz adták ki tartásra, használhatták őket a tartásért cserébe, és nem az államkincstárt terhelte a tartás költsége.

„Fergeteg békésen ekézett, éppen pihenőjét tartotta a fa árnyékában, amikor a közelben gyakorlatozó huszárszázadnál sorakozót fújt a trombitás.

Fergeteg felkapta fejét és elvágatott sorakozni. Más alkalommal igen unta a mezőgazdasági munkát, amikor a kis Pistinek megengedte a kocsis, hogy lovagoljon kint a mezőn. Mindketten élvezték, csak Fergetegben felbuzgott a huszárló vér, a pár tízkilós gyerek neki nem volt súly, egyre nagyobb iramra váltott. Az öreg Görbicz Pista látta, baj van.

- Reszelje, reszelje! Reszelhette, a ló fogára vette a zablát, elvágatott haza. A kapu zárva, a ló lecövekel előtte, a kisfiú átrepül a kapun, a tanító úr látja a fiának semilye nem tört, megnyugszik.

- Kisfiam, ha feltápászkodtál, nyisd ki a kaput, a ló is be akar jönni!”

Háborús helyzetben lovakat is soroztak az állományban lévő és tartalékos lovak mellé. 158-166 cm magasság volt a határ, 5-7 év közöttieket vásároltak.

A zalaegerszegi 6. honvéd huszárezredet (1180 fő és 1150 ló) az orosz frontra vezénylik. A monarchiának tulajdonképpen 19. századi hadvezetési ismereti vannak, bíznak az előkészítés nélküli huszárorohamban.

A magyar husárokat kevés tüzérséggel elenyésző géppuska támogatással küldik ki. A monarchia osztrák vezetésének akkor sem számított a magyar vér. A részletekkel nem terhelem az olvasót. A magyar husár megmutatta dicsőségét az első világháborúban, holott az osztrák hadvezetéstől nem kapta meg a megfelelő támogatást (tüzérség, esetleges gyalogos harchoz szükséges felszerelés stb.) Az ezredet az oroszok „vörös ördög” elnevezéssel illették, ruhájuk és harci szellemük után. Az 5. lovas hadosztály és a 16. és 17. doni kozákezerd összecsapása után az orosz lovashadosztály parancsnoka a sebesült magyar hadifoglyokkal kezett fogott. „Gyönyörű roham volt! Gratulálok Önöknek... Nem hittem volna, hogy ma ilyen rohamot lehet végrehajtani.”

A zalaegerszegi 6-osok sok esetben legázolták az orosz tüzérséget és géppuska állásokat is. A régi husár nimbusz azonban az első világháborúban csorbát szenvedett, bár még a második háborúban is szerephez jutottak, de erről majd később. A nem biztosított megfelelő tüzérségi támogatás azonban megpecsételte sorsukat. A háború általában akkor ér véget, ha a katonák fele elesik, de hát ez az átlag. Az átlagot van ki felülről, van ki lentől közelíti. A porszombati, zalaegerszegi husár besorozottak 90%-a elesett. Egy hatalmas – ahogy néztem – 15 m magas fakereszt őrzi emléküket.

Őrizzük és emlékezzünk meg Trianon okán az első háborúban a mozgói elesettekről is.

A háború végéről és az azt követő évekről a következő számban.

2020 Ígéret hava

Győri Sándor

HATÁRON INNEN ÉS HATÁRON TÚL JÚNIUS

„Erős Illés rossz,
Mert áldást nem hoz.
Jakab napja vihart szül,
Magdolna sárba csücsül.
Anna asszony reggele
már hűvös, ne játssz vele.
Mihelyt a pók széttepi hálóját,
Jön a felhő, s rögtön tartós esőt ad.”

június 2

1991.06.02. Forgalomba állt az első MÁV InterCity expresszvonat, Miskolc és Budapest között. A vonat 120 km/óra sebességre volt képes. A vonalon hétköznapi 4, vasárnap 5 vonat közlekedett mindkét irányba. A vonat 1 óra 47 perc alatt ért célba, a menetjegyen kívül pótjegyet kellett váltani, akkoriban az ára 100 Ft volt.

június 8

1903.06.08. Miskolc és Diósgyőr között az országban elsőként menetrend szerinti autóbuszjárat indult. 8 személyes társasgépkocsikat használtak.

június 10

1918.06.10. Elsüllyedt a legnagyobb magyar gyártású csatahajó a Szent István. Az SMS Szent István az Osztrák-Magyar Monarchia haditengerészetének Tegetthoff-osztályú csatahajója volt az első világháború idején. A Ganz-Danubius Fiumében lévő hajógyárában építették, ami akkoriban Magyarországhoz tartozott. 1915. november 17-én adták át a tengerészetnek. 1918. június 9-én éjjel futott ki egy kötelék tagjaként. Luigi Rizzo olasz korvettkapitány 500 méterről megtámadta a hajót, ami másnap reggelre elsüllyedt. A gyors segítségnek köszönhetően a hajó 1087 fős legénységéből sokan megmenekültek, 85 matróz és 4 tiszt vesztette életét. A Szent István hajó elsüllyedését filmre vették. A hajó roncsai Premuda-szigettől 9 mérföldnyire, délre, az iszapba fúródva, 66 méterre a víz alatt találhatóak.

június 11

1982.06.12. Először mutatták be Steven Spielberg rendezésében az E.T. című filmet. Amerikában 1982. június 11-én, míg Magyarországon 1983. december 22-én mutatták be. A filmet 9 Oscar-díjra jelölték, ebből 4-et meg is nyert.

június 19

1981.06.19. Nelspruit-ban Dél-Afrikában kiállították az akkor ismert legnagyobb narancsot, ami 2,5 kg volt.

1978.06.19. „Megszületett” Garfield a macska. Garfield pár képből álló amerikai képregény címe. A történetek címszereplője Garfield (akit Jim Daves a saját nagyapjáról mintáztott), egy lusta, kövér macska és gazdája, Jon. A képregény 41 amerikai lapban jelent meg. Akkora sikert aratott, hogy 1982-re az egyik legnépszerűbb képregény figuraként tartották számon. Ebben az évben készült az első Garfield-rajzfilm, melyet maga a szerző készített. 2007-től már 2580 újságban szerepelt, ezzel bekerült a Guinness Rekordok Könyvébe, mint a legtöbb újságban szereplő képregény.

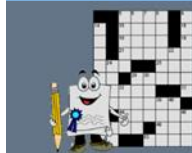
június 26

1974.06.26. A vonalkód első kereskedelmi felhasználása az Amerikai Egyesült Államokban volt. Troy városában (Ohio államban) alkalmazták először egy szupermarketben a Wrigleys rágógumi kódleolvasásakor. Magyarországon először a Skála budapesti nagyáruházában 1984-ben, majd 1990 óta már egész ország területén.

1954.06.26. Oroszországban átadták a világ első atomerőművét, a Moszkvától 100 km-re, délnyugatra található Obnyinszk városában. Az erőmű rákapcsolódott a szovjet villamosenergia-hálózatára. Az 5 megawattos teljesítményével 10.000 lakás áramellátását biztosította. Az építkezés 1951. január elsején indult, a reaktor beindítására 1954. június elsején került sor, majd a tesztek követően kapcsolták rá a magasfeszültségű vezetékhálózatra. Az obnyinszki reaktor közel 10 éven át a Szovjetunió egyetlen atomerőműve volt. A kezdeti AM-1-es reaktor ma már nem létezik, 2002. április 29-én állt le, 48 éven keresztül üzemelt és ez idő alatt egyetlen baleset sem történt.

Forrás: ezenanapon.hu, wikipédia
Kántor Éva

KERESZTREJTVÉNY

Májusban megjelent rejtvény helyes megfejtése: Maradj otthon. A helyes megfejtést 8-an küldték be, közülük sorsoltunk. Könyvet nyert Gulyás Csabáné.

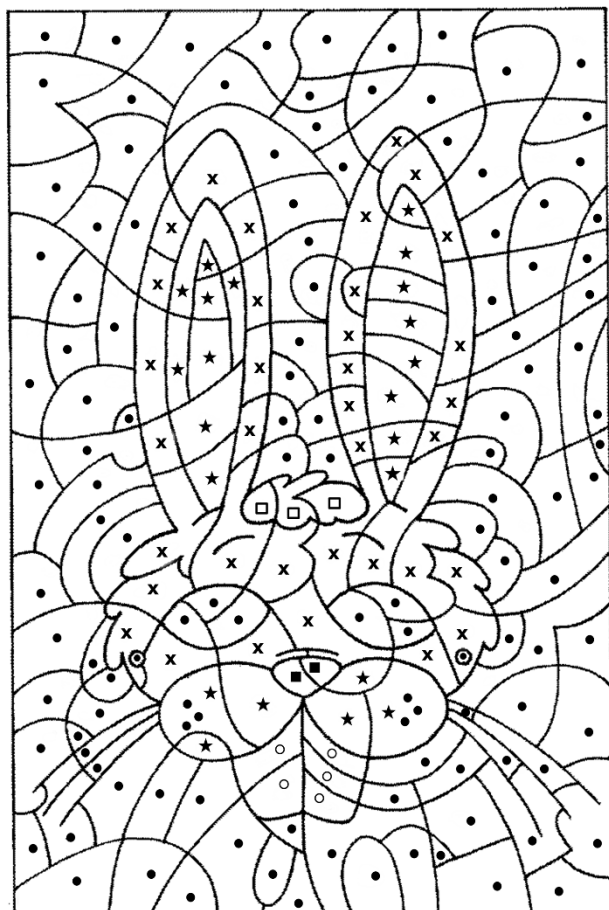
A buborékos rejtvény első feladványa mindenkin kifogott. A zöld szín a kakukktojás, mivel ez két színből állítható össze, a többi három alapszín (piros, sárga, fekete).

JÚNIUSI REJTVÉNYEK:

A megfejtéseket továbbra is a mozsgokonyvtar02@gmail.com e-mail címre vagy Mozsgó facebook oldalára várjuk. Határidő: június 12. A gyerekeknek szóló rejtvény megfejtői között egy vödör édességet, a felnőtteknek szóló SZÓFÜZÉR megfejtői között könyvet sorsolunk.

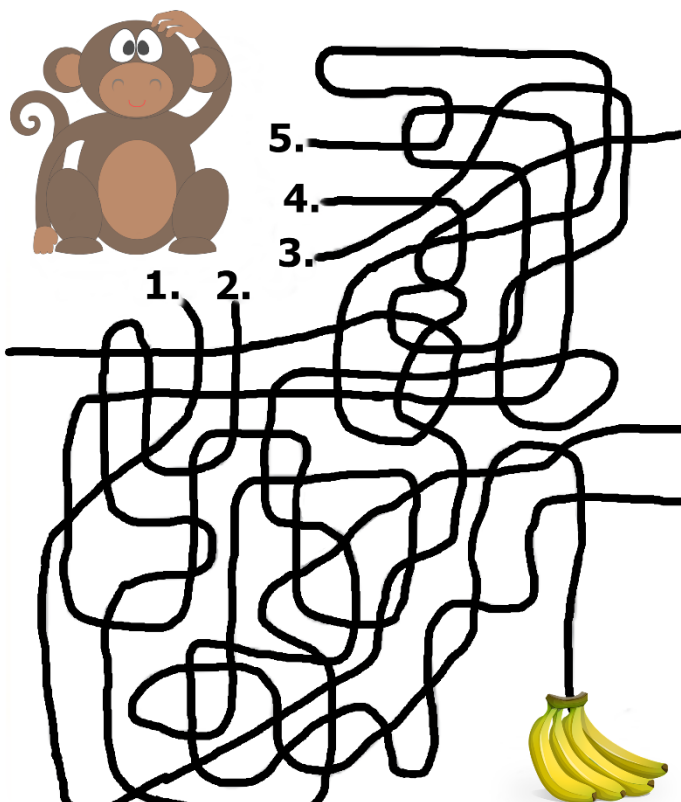
GYEREKEKNEK – GYEREKNAPRA

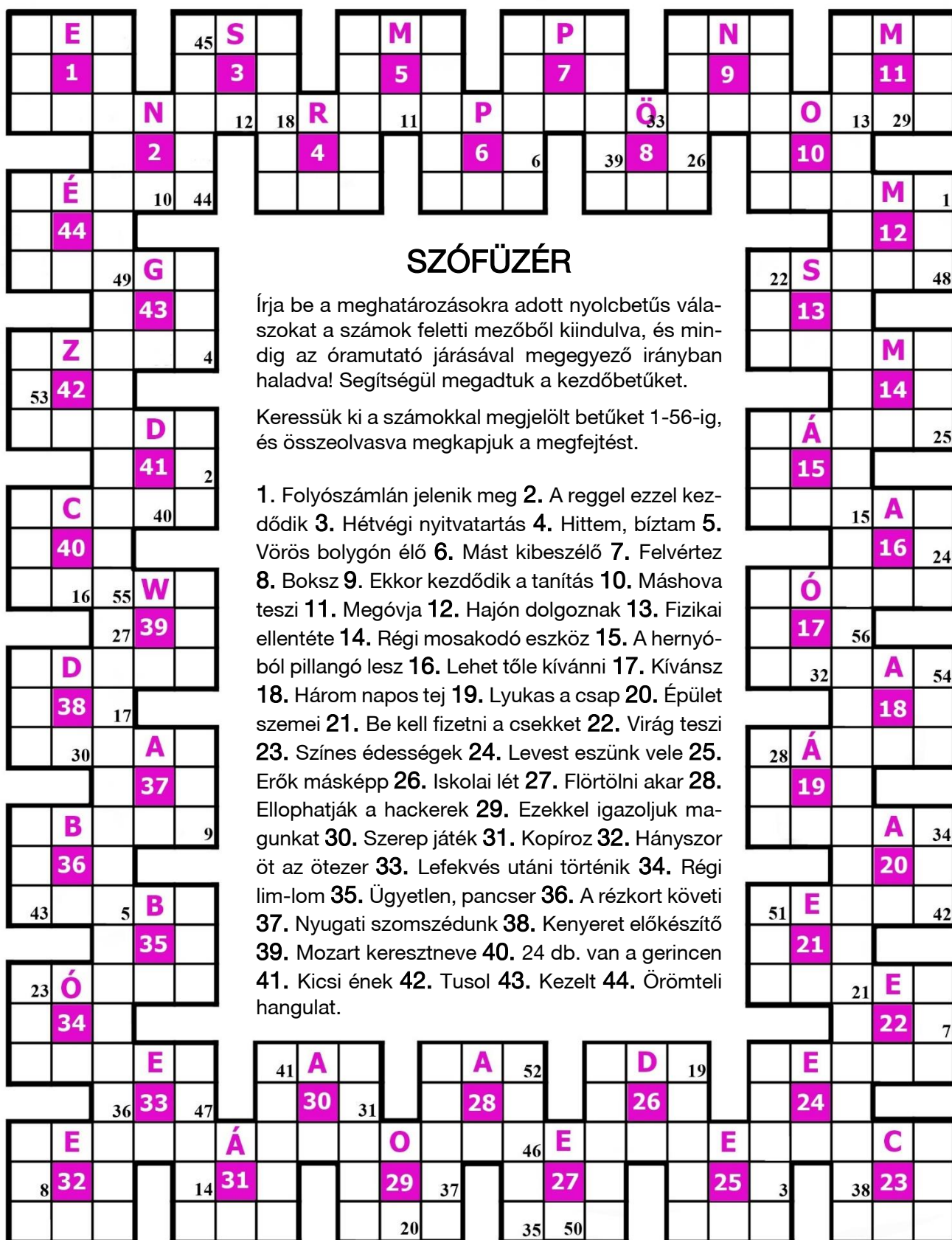
1. Mit ábrázol a kép?

x világosbarna ■ fekete ○ fehér ★ rózsaszín □ sötétbarna ● világoskék

2. Maki melyik úton (hányas szám) jut el a banánhoz?

SZÓFÜZÉR

Írja be a meghatározásokra adott nyolcbetűs válaszokat a számok feletti mezőből kiindulva, és mindig az óramutató járásával megegyező irányban haladva! Segítségül megadtuk a kezdőbetűket.

Keressük ki a számokkal megjelölt betűket 1-56-ig, és összeolvasva megkapjuk a megfejtést.

1. Folyószámlán jelenik meg 2. A reggel ezzel kezdődik 3. Hétvégi nyitvatartás 4. Hitttem, bíztam 5. Vörös bolygón élő 6. Mást kibeszélő 7. Felvértéz 8. Bokszt 9. Ekkor kezdődik a tanítás 10. Máshova teszi 11. Megóvja 12. Hajón dolgoznak 13. Fizikai ellentéte 14. Régi mosakodó eszköz 15. A hernyóból pillangó lesz 16. Lehet tőle kívánni 17. Kívánsz 18. Három napos tej 19. Lyukas a csap 20. Épület szemei 21. Be kell fizetni a csekket 22. Virág teszi 23. Színes édességek 24. Levest eszünk vele 25. Erők másképp 26. Iskolai lét 27. Flörtölni akar 28. Ellophatják a hackerek 29. Ezekkel igazoljuk magunkat 30. Szerep játék 31. Kopíroz 32. Hányszor öt az ötezer 33. Lefekvés utáni történik 34. Régi lim-lom 35. Ügyetlen, pancser 36. A rézkort követi 37. Nyugati szomszédunk 38. Kenyeret előkészítő 39. Mozart keresztnéve 40. 24 db. van a gerincen 41. Kicsi ének 42. Tusol 43. Kezelt 44. Örömteli hangulat.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56

KÖZÖSSÉGEK HETE MOZSGÓ TELEPÜLÉSEN

A Községek hete programra online rejtványsorozattal készülünk. A szlogenünk ez volt: 5 nap 5 rejtvény. A községi könyvtár dolgozói lelkesen készítették a feladatokat. A hét minden napján 1 rejtvény került fel Mozsgó község közösségi oldalára, minden nap más kategóriában. Már az első napon közel 50 érdeklődő fejtette meg a kvízt. Péntekre az aktivitás kicsit csökkent, de sokan kitarottak, és végig velünk játszottak. Azok közül, akik végig hibátlan megfejtést küldtek be, nagy értékű ajándécsomagot sorsoltunk melyet a Mozsgóért Egyesület ajánlott fel. Nyertes Paizsné Földi Anikó, aki hibátlanul fejtette meg mind az 5 rejtvényt. Akik végig velünk játszottak, nekik egy kis meglepetéssel kedveskedünk.

A rejtvények témakörei: Mozsgó helytörténete, környezetvédelem, a zene és a mozi világa, valamint versek és szerzők felismerése a Mozsgói Emlékek Vers és próza című könyvből. Kántor Éva készítette el az online verziót Google Drive alkalmazás segítségével. A visszajelzések alapján továbbra is várják a résztvevők az ehhez hasonló kihívásokat. P. É.

→ APRÓHIRDETÉS ←

MASSZÁZS

2020. június 2-től lehetőség lesz a mozsgói művelődési házban masszázásra.

Bejelentkezés: Heirich Szilvia masszőrnél.
Telefon: +36 30 316 2953

ÁRUSZÁLLÍTÁS

(+36)30 612 9218

Juhász Tibor

Bármilyen áru fuvarozással keressen minket!

Legyen szó építőanyag, tüzelőanyag, bútor, lom, egyéb áru teherszállításáról, mi megoldjuk!

IMPRESSZUM • MOZSGÓ – Mozsgó Község Önkormányzatának információs lapja

A lap alapítója Mozsgó Község Önkormányzata. Mozsgó, Batthyány u. 15. • Felelős kiadó: Kovács Zsolt Vilmos polgármester;
Kiadó és Szerkesztőség: Községi Könyvtár. Mozsgó, Batthyány u. 13. • Felelős szerkesztő: Puskásné Horváth Éva
Szerkesztő: Bege Amália, Kántor Éva • Kiadványterv: Győri Zsuzsi • Telefon: +36 (73) 344-060; +36 (20) 329-0590
ISSN 2062-3577 (nyomtatott) ISSN 2062-7254 (online)